

Valenční syntax – zápis různých druhů přísudků ve větném vzorci

VF – verbum finitum = určité sloveso plnovýznamové

VFcop (výslovnost VF kop) – sponové sloveso (*být, stát se*)

VFcop + S1 – přísudek tvořený sponovým slovesem a substantivem v nominativu (*být expert, být blázen*)

VFcop + S7 – přísudek tvořený sponovým slovesem a substantivem v instrumentálu (*být učitelem, být zpěvákem, stát se učitelem, stát se zpěvákem*)

VFcop + ADJ – přísudek tvořený sponovým slovesem a adjektivem (*být zajímavý, být slavný*)

VFcop + pred – přísudek tvořený sponovým slovesem a predikativem (deštivo, blátivo, smutno, zima, teplo) – *je deštivo, je blátivo, je teplo, je smutno, je zima*

VFfáz – fázové sloveso

VFmod – modální sloveso

INF – sloveso v infinitivu

VFmod + INF – přísudek tvořený modálním slovesem a infinitivem (*chce zpívat; musí se vrátit*)

VFfáz + INF (*začíná zpívat, přestává zpívat*)

S₁ – substantivum v nominativu (podmět nebo součást přísudku)

(S₁) – nevyjádřený podmět /Počkáme na vás. – **(S₁)** – VF - na **S₄**/

S₂, S₃, S₄, S₇ - substantivum v jiném pádě ve funkci předmětu

na S₄, o S₄, na S₄, o S₆, s S₇, nad S₇ - zápis předmětu
v předložkovém pádě

ADV – adverbialní určení jako komplement (vyjádřené
příslowcem/adverbiem i předložkovým pádem substantiva)